

RECENSIE

'Gatsby': Toneelgroep pakt uit

„Jay Gatsby geloofde in het groene licht, in het waanzinnige geluk van de liefde”, zegt zijn vriend en oude strijdmakker Nick Carraway aan het eind van de voorstelling, wanneer het noodlot heeft toegeslagen. Gatsby's liefde gold Daisy Buchanan, een jeugdliefde die hij gedwongen in de steek moest laten om de oorlog in te gaan. Nu, vijf jaar later – Daisy is inmiddels getrouwd – doet veteranen Gatsby er alles aan om de vrouw van zijn leven terug te winnen. Hij is puissant rijk geworden met het smokkelen van alcohol. In zijn decadente paleis geeft hij dagelijks feesten voor de rijken. Imponeergedrag voor zijn Daisy. Maar die liefde zal, net als die tussen Romeo en Julia, stoppen door de dood.

En zo eindigt de voorstelling van Toneelgroep Maastricht zoals regisseur Servé Hermans haar heeft laat beginnen: met dodelijke gewerschoten. Hermans

heeft het wereldberoemde boek *The Great Gatsby* van F. Scott Fitzgerald (1925) naar onze tijd getrokken om te benadrukken dat ook de mensen van deze tijd zichzelf, vooral op sociale media, graag een beter leven liegen. De regisseur heeft sommige karakters niet en andere bijna cartoonesk uitvergroot. Zo is Daisy's echtgenoot Tom (Rogier Philippoom) een overdreven, onbeschofte brute alcoholicus, zijn

★★★★☆

DOOR JOS PROP

Gezien: The Great Gatsby
Door: Toneelgroep Maastricht
 Theater aan het Vrijthof
 Maastricht 29-2
Waar: Venlo 28-3, Kerkrade 2-4 &
 3-4, Sittard, 10-4 & 11-4,
Nog te zien: Weert 15-4, Maastricht 19-5, Heerlen 31-5 & 1-6

buitenvrouw Myrtle (Liza Macedos dos Santos) een extravert hyperventilerend slachtoffer van haar man, en speelt de gokker Meyer Wolfsheim (Dries Vanhegen) zijn eigen misdadige karikatuur. Alle drie doen ze dat knap en met zichtbaar spelplezier.

De scènes zijn afwisselend dynamisch heftig en intiem verstillend. Dat contrast werkt goed. In enkele scènes kopiëren de volwassenen naïeve kinderspelletjes (waternvliegtuig, autorit, begrafenis). Kinderlijk spelplezier als lollige, dissonante handtekening van de regisseur? Enfin: er mag ook gelachen worden.

Het decor is imponerend groots en vol videoprojecties (Erwin Van Der Broek). Tegen die achtergrond vol visuele pracht staat de hele cast sterk te acteren. De theatrale omnivoor Jeroen van Koningsbrugge is na anderhalf decennium terug op het toneelpodium. Hij speelt de rol van Jay

Gatsby zonder sentimentele passie, gedecideerd, volwassen en zeker van zijn zaak. Jeske Van de Staak ontwikkelt als Daisy Buchanan haar rol van dweepende vamp in de openingsscène tot een aanhankelijke, weifelende vrouw. De eerste ontmoeting tussen de beide geliefden is een juweel van aarzelend, zenuwachtig puberaal zwijgen. In al zijn onhandigheid even aandoenlijk als kluchtig. Voor de kijker een perfecte balans tussen ernst, gevoel en luim.

Parallel aan hun liefde ontrolt zich de verliefdheid van Jordan Baker (een mooie uitdagende rol van Anne-Chris Schulting) op Gatsby's vriend Nick (intens gespeeld door Daan van Dijsseldonk). Een genegenheid die eveneens een onbevredigende afloop kent.

De hemelse sopraanstem van Lies Verholle zorgt voor een onmisbare punt op de i.

Op de voorgrond:
 Jeske Van de Staak en
 Jeroen van Koningsbrugge
 FOTO BEN VAN DUIN

